

Mening ikke noget paa sig; det er Skræmmebilleder, der er stillet op, som man kæmper med, ligesom i Digtværket den berømmelige Ridder kæmper mod Vejr-møller.

De konservative Medlemmer har stillet Ændringsforslag om, at Valgmenigheds-medlemmer ikke skal have den Stemmeret, de nu har. Det kan jeg ikke tiltræde, jeg ønsker ikke at være med til at berøve Folk den Stemmeret, de nu har, eller at indskrænke den; og dernæst maa jeg gaa ud fra, at naar der kan oprettes Valgmenigheder, uden at de selv har Kirke, og undertiden oprettes Valgmenigheder, som er en Nødhjælp, bør Lovgivningen ogsaa være indrettet paa den Mulighed, at i Tilfælde, hvor Præst-ledighed møder, kan Valgmenighedsmedlemmerne være medvirkende til at faa Præstembedet besat paa en for dem tilfredsstillende Maade, hvorved de maaske kan undgaa at opretholde Valgmenigheden, som dog er en Bekostning for dem. Jeg kan altsaa ikke indgaa paa dette Ændringsforslag.

Udenfor Betænkningen har det ærede Medlem Hr. Pinstrup stillet Ændringsforslag om, at Menighedsraadet skulde have Ret til at gøre en Indstilling til Kommunalbestyrelsen og denne have Ret til at kræve Skolelærer-embedet opslaaet med Forpligtelse til at paatage sig Kirkesangen. Saaledes som jeg har tænkt Sagen ordnet, skulde det være frivilligt, og Menighederne skulde selv sørge for at faa de fornødne Kirkesangere. Det tror jeg ogsaa i Praxis vil kunne finde Sted uden alle de Vanskeligheder, som det ærede Medlem nævnte. Vi kan maaske faa mindre heldige Kirkesangere, det er ikke umuligt, til at begynde med, men det er temmelig sikkert, at dette Forhold let vil kunne ordnes; der vil altid, tror jeg, være en Mand eller Kvinde i en Menighed, som paa passende Maade kan lede Kirkesangen, undertiden vil Præsten ogsaa kunne hjælpe til. Jeg tror derfor, at alle disse vanskelige Tilfælde, som kan nævnes, vil kunne indskrænke sig til et meget lille Tal, maaske slet intet. Man maa ogsaa erindre, at de kommer jo ikke i Bunkevis; de nuværende Kirkesangere skal jo blive ved, saa det vil komme meget langsomt frem. Imidlertid er det en Bestemmelse, som har noget af en Overgangsbestemmelses Karakter, og jeg skal derfor henstille, hvorledes ærede Medlemmer af dette høje Ting vil stille sig til Ændringsforslaget; jeg for mit Vedkommende kan modtage Lovforslaget ikke blot uden denne Ændring, hvad jeg mener er mest principmæssigt, men ogsaa med den.

**Blang:** Der er under Nr. 63 af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, som jeg nærmest maa anse for at være overflødig. I § 36 i Menighedsraadsloven siges det, at ved det af Biskoppen berammede Møde, der ledes enten af Biskoppen selv eller af Provsten som Repræsentant for ham, foretages Indstilling til Ministeriet, men hvor Menighedsraadet ønsker det, kan de foretage denne Indstilling i et senere Møde. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til, hvis Situationen er aldeles klar, og der ikke i vedkommende Menighedsraad er noget Ønske om Udsættelse af Afstemningen, da at forbyde dette Menighedsraad at stemme ved Mødet og tvinge det til at indvarsle til endnu et Møde. Dette vil medføre to meget uheldige Konsekvenser, for det første, at Biskoppen ikke vil kunne faa Sagens Akter med sig tilbage, og at Sagen altsaa derved sinkes, og for det andet, at man ulejlig Menighedsraadet med et nyt Møde til ingen Verdens Nytte.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har stillet et Ændringsforslag til § 20 gaaende ud paa, at Menighedsraadene, hvor de stedlige Forhold gør det paakrævet, skal kunne henvende sig til Kommunalbestyrelsen med Anmodning om, at et Lærerembede besættes med Pligt for vedkommende Lærer til midlertidig at beklæde Stillingen som Kirkebetjent, mod at han da skal lønnes i Henhold til Bestemmelserne i § 22 i Lønningsloven. Overfor dette Ændringsforslag skal jeg sige, at naar der ikke er stillet et saadant Forslag f. Eks. af mig som Medlem af Udvalget, saa er Grunden den, at det ikke har været mig muligt at se, at der enten i § 20 i Menighedsraadsloven eller i § 31 i Lønningsloven er nogen som helst Bestemmelse, der siger, at en Lærer kan sige nej til at modtage Gerningen som Kirkesanger eller Organist, naar Menighedsraadet ønsker det. Der staar kun i disse Bestemmelser, at det er Menighedsraadet, der ansætter dem og bestemmer Lønnen. Tidligere var det Kommunalbestyrelsen. Efter den 4. Oktober 1919 var det Kirkestyrelsen, der gjorde det, ganske vist paa Basis af nogle Minimal-Lønningsbestemmelser. Men disse Bestemmelser ændrer ikke Pligten for Lærerne til at modtage denne Gerning, naar Menighedsraadene ønsker det. Da jeg saaledes ikke har kunnet se, at § 20 i Menighedsraadsloven eller § 31 i Lønningsloven indeholder en saadan Bestemmelse, er et Ændringsforslag af den Art ikke fremkommet fra mig. Jeg kan imidlertid, naar den højtærede Kirkeminister vil modtage et saa-